

искали да отидат по-скоро в рая и да останат там. Ах, ^я за пази бог, асасин да пратят при тебе. Не ще те остави дорде не те затрие...

Двата коня, белият и алестият, спряха за миг, сведо^ха глави да пият вода от една малка рекичка, която се препречи на пътя им. Изведнъж Петър грабна от колчана на кр^ъста си тънка стрела, отбегна с яка ръка тетивата, след няколко мига загарът му донесе едър заяк, с мека сивоожълта козина.

— Но как е възможно всичко това. Аз не мога да го повярвам! — възкликна момчето, като сложи дивеча в ловджийската си чанта.

— Това съм го чувала от чича си Константин, който е пътувал из земите, дето лястовиците зобят чер пипер... — каза Ирина и извади от коланя си сребърна помандера, отметна калпачето, ~~и~~ което бе отрупано с безценни камани, намаза на пръста си малко от скъпото масло, потри кожената яка на стегнатия си в кръста кожух.

Младият княз разпери жадно ноздри. Облак от благоухание го задави; чудният, мириз, заедно с тишината на гората, с прекрасния образ, който стоеше пред него, с горещата младост, която кипеше в жилите му, се смесиха и изникнаха в сърцето му като ново, вълнуващо, никога не изпитано чувство.

След заминаването на Елена, той намерил в Ирина утеха и другарка, която заместваше родната му сестра в живостта на ир^ина ^и му, с дълбоката мъдрост на словото и необикновения дар да разказва приказки и небивалици. Ирина Комнен не говореше обикновено много, винаги затворена в себе ^{си} ~~си~~ и страшната си гордост. Ала когато някое лице ѝ харесваше, тогава тя можеше да бърби с часове, да измисля приказки, да разказва събития от миналото с рядък дар и увлечение.

Калиман бе още малък. Елена далеч, ^и ~~и~~ новорождената му сестра Тамара, бе още пеленаче. Царица Анна отделяше цялото си внимание между грижите за своите болинци и приюти, между писмата, които изпращаше и получаваше от Никея, между радостите и тревогите, които ѝ причиняваха отглеждане-